

Teatre lliure

© Ros Ribas

la revolució no serà tuitejada

creació i direcció
Jordi Casanovas
Guillem Clua
Pau Miró

La Kompanyia

Teatre Lliure Gràcia – del 3 al 27 d'octubre

La revolució no serà tuitejada

creació i direcció **Jordi Casanovas, Guillem Clua i Pau Miró**

La Kompanyia

intèrprets **Laura Aubert / Javier Beltrán / Paula Blanco / Pol López / Mima Riera / David Verdaguer**

escenografia **Enric Planas** / vestuari **Berta Riera** / caracterització **Àngels Salinas** / il·luminació **David Bofarull (a.a.i.)** / so **Roc Mateu** / vídeo **Marc Lleixà**

ajudant de direcció **Marc Artigau** / assessorament en la llengua de signes catalana **FESOCA**

producció **Teatre Lliure**

agraïments **Raquel Sans i GAES de Gran de Gràcia**

espectacle en català

durada aproximada **1h. 20' sense pausa**

13/10 col·loqui amb la companyia després de la funció

espectacle recomanat pel **Servei Educatiu** del Teatre Lliure

horaris: de dimecres a divendres a les 20:30h. / el dissabte a les 17:30h. i a les 21h. / el diumenge a les 18h.

preus: 29€

22€ (dimecres i dissabte a la tarda, dies de l'espectador)

24,65€ amb descompte

21€ per espectacle en pack amb *À la ville de... Barcelona* o amb *El policia de las ratas*

Tres dramaturgs i directors en un muntatge a sis mans: *La revolució no serà tuitejada*, amb textos de Jordi Casanovas, Guillem Clua i Pau Miró dirigits per ells mateixos. Un fresc sobre l'home contemporani, lliure i presoner gràcies a la revolució tecnològica, empès amb les seves paradoxes, pors i neguits a buscar una via pròpia de revolta. Un espectacle jove fet a mida per al debut de La Kompanyia.

La Kompanyia

Un dels deures d'un teatre públic és recollir el patrimoni intangible de l'art de la interpretació, aquell que només es produeix en la trobada entre l'artista i el públic, i passar-ne el testimoni. La Kompanyia que neix aquesta temporada agrupa un nucli d'actors que per edat correspondrien a allò que els sociòlegs han anomenat generació "perduda " o "espatllada", és a dir, persones molt preparades i amb moltes dificultats per trobar feina. Des del Lliure hem volgut donar-los veu seguint iniciatives diverses. La més arriscada i també la més necessària (així ho va ser per a nosaltres també l'any 1976) és la creació d'una companyia pròpia on els seus membres puguin dirigir-se a totes les generacions d'espectadors, però sobretot a la seva pròpia generació, que puguin créixer i enriquir-se teatralment amb ells de la mateixa manera que generacions d'espectadors s'han format teatralment al Lliure, i nosaltres hem crescut en paral·lel esperonats per ells.

Aquesta temporada, La Kompanyia també forma part del repartiment de *Recordant la Fedra*, *Moby Dick* i *El caballero de Olmedo*.

El 1970, el poeta i cantant nord-americà Gil Scott-Heron editava un dels himnes polítics més importants de la cultura popular del segle passat: *Revolution will not be televised*. Ell mateix en resumia el missatge d'aquesta manera: "la cançó parla de la teva ment. Has de canviar com penses abans d'intentar canviar com vius, i allò que canviarà la gent no es podrà enregistrar amb una càmera, perquè no passarà allà fora, sinó dins del teu cap. Un dia alguna cosa farà *click* al teu cervell i llavors te n'adonaràs: he estat equivocat fins ara."

Ho deia en una de les dècades més convulses en la història dels Estats Units. Els seus carrers s'omplien de manifestacions, batalles campals, discursos i consignes que han esdevingut eternes. La lluita pels drets civils de negres, dones i gais, i el rebuig a la Guerra del Vietnam convertia els carrers de les grans metròpolis americanes en un polvorí.

Avui, quaranta anys més tard, el polvorí el tenim a casa nostra. Són els nostres carrers els que s'inflamen. I per més que la televisió s'entesti en mostrar-nos-els, per més que Twitter n'hagi agafat el relleu donant veu a milions de testimonis amb una immediatesa inèdita fins ara, la revolució continua estant dins de la ment de tots nosaltres. La revolució continua estant en aquest *click* mental, més que no pas en el *click* del nostre ratolí.

Què canvia després del *click*? Com passem de ciutadans a revolucionaris? Què fem per canviar les coses? Quan ens adonem que hem estat equivocats i què fem per subsanar-ho?

Una reflexió

La tecnologia sempre ha canviat les nostres vides. L'evolució de la humanitat s'explica en paral·lel a l'evolució dels aparells que ha anat inventant al llarg dels segles: aparells per comunicar-se, aparells per desplaçar-se, aparells per guarir i aparells per matar... Cada nou aparell constituïa un punt d'inflexió en la història que ens ha dut a tots al dia d'avui.

Internet s'ha convertit, probablement, en un dels salts tecnològics més importants de tots els temps, comparable a la irrupció de la impremta o la televisió. Ja ho sospitàvem a finals del segle xx, però ara ja ens ha transformat a tots de manera definitiva. La permanent connectivitat que proporcionen aparells com les tauletes o els smartphones han canviat no només la forma que tenim de comunicar-nos entre nosaltres, sinó també la manera en la qual percebem la realitat i hi interactuem.

Twitter, Facebook, Timeline, Foursquare, iPhone, Núvol, Hashtag, Instagram, Pinterest, App... tots aquests nous mots han irromput en el nostre dia a dia (i ens en deixem un munt) per obrir-nos les portes d'un món virtual i ajudar-nos, en teoria, a accedir a més informació, a arribar a més gent i a compartir més i més aspectes de la nostra vida. En aquest nou món, les fronteres que acoten allò individual i íntim cada cop són més primes, i els estímuls que ens ofereix la realitat poden arribar a multiplicar-se fins a ofegar-nos.

Com sobreviurem en aquest nou món? Com serem capaços de gestionar aquesta revolució que ens està transformant el cervell? Què canviarà en nosaltres com a individus i com a societat? I el més important, en què ens pot beneficiar per aconseguir un món més just? Aquestes són algunes de les preguntes que ens hem formulat a l'hora d'escriure els textos de *La revolució no serà tuitejada*. No són, però, preguntes que sentirem en boca dels seus múltiples personatges. El cúmul de diferents històries que conformen l'espectacle no són més que petites aproximacions a aquesta nova realitat, de vegades plasmada d'una manera més naturalista, de vegades en viatges metafòrics a través de l'espai i el temps, però sempre amb ganes d'intentar entendre la realitat que ens envolta.

els autors i directors

Jordi Casanovas

Vilafranca del Penedès, 1978

Director i dramaturg de la companyia FlyHard i la SALAFlyHard. Ha escrit una trentena de textos teatrals, entre els quals destaquen *Pàtria* (Teatre Lliure, 2012), *Una història catalana* (TNC, juny 2011/2013), *Un home amb ulleres de pasta* (SALAFlyHard, 2010), *La Revolució* (La Villarroel, 2009), *La Ruïna* (La Villarroel, 2008), *City/Simcity* (Sala

Beckett / Club Capitol, 2007), i *Wolfenstein* (AREAtangent / Versus Teatre, 2006). Ha obtingut el Premi Ciutat de València 2006 per *Estralls*, el Premi Ciutat d'Alcoi 2005 amb *Beckenbauer*, el Premi Marqués de Bradomín 2005 amb *Andorra* i el Josep Robrenyo 2002 amb *Les millors ocasions*. La trilogia composta per *Wolfenstein*, *Tetris* i *City/Simcity* ha rebut el Premi de la Crítica de Barcelona a la revelació de la temporada 2006-07, el premi Crítica Serra d'Or al millor text teatral de 2006 i nominacions als Premis Butaca i als Premis Max. Premi Butaca al millor text teatral de 2009 per *La Revolució* i Premi Butaca al millor text teatral de 2011 a *Una Història Catalana*. Premi Time Out a la millor obra de 2011 per *Un home amb ulleres de pasta*. I premi Ciutat de Barcelona de Teatre 2012.

Guillem Clua

Barcelona, 1973

Llicenciat en Periodisme per la UAB, inicia la seva formació teatral a la London Guildhall University el 1994. Durant els anys noranta, treballa com a periodista, fins que a partir de l'any 2000 es vincula a l'Obrador de la Sala Beckett, on té com a mestres Jordi Galceran, Enric Nolla, David Plana, Sergi Pompermayer, Martin Crimp i Juan Mayorga, entre d'altres.

La seva primera obra, *Invisibles*, guanya el Premi de Teatre Ciutat d'Alcoi 2002. Tot seguit, escriu la dramaturgia de l'adaptació per a l'escena de *Mort a Venècia* de Thomas Mann (Sala Muntaner, 2002). El 2004, la seva obra *La pell en flames* (Villarroel Teatre, 2005) obté el Premi Ciutat d'Alcoi per segona vegada i el Premi de la Crítica Serra d'Or al millor Text Teatral del 2005. La seva traducció en anglès s'estrena a diverses ciutats dels EUA (Philadelphia, St. Louis, Chicago, Atlanta, Dallas, Salt Lake City...). Aquesta és l'obra amb major

projecció internacional de l'autor, i s'ha produït també a Grècia, Xipre, Mèxic, Honduras i Venezuela, i en lectura dramatitzada a Polònia, Nova York i Londres, entre d'altres. La versió castellana es va estrenar al Centro Dramático Nacional (Teatro María Guerrero) el març de 2012, sota la direcció de José Luis Arellano.

El 2006 l'autor es trasllada a viure a Nova York, on presenta la versió en anglès de *Gust de cendra* a l'Spanish Repertory Theatre de Manhattan, que s'estrenarà a la Sala Muntaner de Barcelona el març de 2014. Tot seguit escriu *Marburg*, que s'estrena a la Sala Petita del Teatre Nacional de Catalunya el 2010 sota la direcció de Rafel Duran. El text obté grans crítiques i l'actriu Vicky Peña obté el Premi Max a la millor interpretació femenina protagonista pel seu paper de Nancy.

Killer és el seu primer musical, i ja ha estat traduït al grec (s'estrena a Atenes i Xipre el 2012) i a l'anglès per a la seva propera estrena a Nova York. Amb música de Xavier Mestres, el text s'estrena a la Sala Muntaner de Barcelona el 2011 i després es trasllada a La Villarroel primer i al Teatre Goya després, degut al seu èxit. Ventura Pons n'està preparant la versió cinematogràfica.

Encara en el terreny musical, Clua signa el llibret de la cantata *Ha passat un àngel*, que s'estrena dins del cicle Cantània a L'Auditori Nacional de Catalunya la primavera de 2013, amb música de Mariona Vila. Tot seguit, l'autor escriu una comèdia romàntica, *Smiley*, que inicia una exitosa trajectòria a la Sala FlyHard el novembre de 2012. D'allà passa a l'Espai Lliure i culmina set mesos en cartell al Club Capitol, on torna al setembre de 2013. L'obra s'està traduïnt a l'anglès, francès, italià, alemany, castellà i búlgar.

Aquesta mateixa temporada, estrena *Invasión* al Teatro Conde Duque de Madrid, una faula de ciència-ficció sobre la joventut en temps de guerra, sota la direcció de José Luis Arellano. El seu últim text, *La terra promesa*, és una farsa futurista sobre el canvi climàtic que també ha estat traduïda al grec i l'anglès. Aquesta temporada col·labora amb textos breus a *I love TV*, una comèdia sobre la televisió dirigida per Cristina Clemente (Club Capitol, 2013) i a *Cenizas o dame una razón para no desintegrarme*, un espectacle de dansa-teatre de Chevi Muraday que s'estrena a La Casa de la Portera de Madrid a l'octubre d'enguany.

En els últims anys, Guillem Clua també ha treballat com a guionista de cinema i televisió. Destaca la sèrie *El cor de la ciutat*, on comença a escriure el 2003 i de la qual esdevé director argumental les temporades 2005/06 i 2007/08. També ha treballat en altres programes i sèries de TV3, Canal 33 i Antena 3. Actualment col·labora amb la telenovel·la de TV3 *La Riera*.

Pau Miró

Barcelona, 1974

Llicenciat en Art Dramàtic per l'Escola Superior d'Art Dramàtic - Institut del Teatre (1999). Com a dramaturg ha estudiat en seminaris a l'obrador de la Sala Beckett impartits per Carles Batlle, Sergi Belbel, Xavier Albertí, José Sanchis Sinisterra, Martin Crimp, Juan Mayorga i Javier Daulte. També és fundador de la companyia Menudos, formada per ex-alumnes del Institut del Teatre. Una companyia que finalment pren el nom de La fantàstica.

En l'àmbit la dramaturgia i direcció, un dels seus darrers treballs és *Els jugadors*, estrenat al festival Temporada Alta 2011 i presentat al Lliure el 2012 (premi Butaca al millor text 2012), que ha estat traduït a l'italià, al grec, i al castellà, i estrenat al Teatro Piccolo de Milà. També ha escrit i dirigit *Viatge a la Lluna*, amb música d'Albert Guinovart, estrenat a Temporada Alta el 2012 i amb temporada al TNC.

El novembre de 2010 va dirigir *Pluja constant* a la Sala Villaroel. La temporada 2008-2009 va estrenar la *Trilogia animal*, Premi de la crítica al millor text teatral, formada per *Girafes* (Grec'09), *Lleons* (TNC) i *Búfals* (Temporada Alta). Anteriorment ja havia signat els espectacles *Enfermo imaginario*, *Singapur*, *Los persas*, *Réquiem por un soldado* (dramaturgia conjunta amb Calixto Bieito), *Banal sessions of Fedra* (Premi al millor muntatge en la 11a. Mostra de Teatre de Barcelona), *Somriure d'elefant* (traduït al castellà i a l'Italià i a l'eslovac). També s'hi compta *Bales i ombres (un western contemporani)* (Teatre Lliure 2006); *Happy Hour* (2005, Assaig Obert); *Paraigües elèctrics* (Sala Trono Villegas, 2003); *Una habitació a l'Antàrtida* (2002) i *La poesia dels assassins* (2002 i 2000, Teatre Malic).

El 2004 va estrenar a la Sala Beckett el seu primer gran èxit, *Plou a Barcelona*, dirigit per Toni Casares. Aquest text ha estat traduït al castellà, l'italià, el francès, el portuguès, el polonès, l'alemany, l'euskera i l'anglès, s'ha estrenat al Teatro Nuovo de Nàpols el 2007, al Piccolo de Milà el 2008, al Cock Tavern Theatre de Londres el 2011, i també al Canadà; se n'ha fet una versió radiofònica per a Ràdio Barcelona i una altra per a la RAI, i una versió cinematogràfica el 2008, dirigida per Carles Torrens. Ha estat editat també en italià per Guida, i en anglès per la Universitat de Richmond. A Itàlia ha obtingut el Premi Nacional de la crítica i quatre guardons més. En castellà va ser presentat al Festival de Otoño de Madrid 2006 a càrrec de la companyia Segundo viento, a la Sala Cuarta Pared, i s'ha estrenat a l'Argentina, a Venezuela i a Mèxic.

els intèrprets

Laura Aubert

Barcelona, 1987

Licenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. Estudia violí amb Santi Aubert i cant amb Dolors Aldea i Elisenda Arquimbau. Actriu principal a la minisèrie *Barcelona Ciutat Neutral*, de Sònia Sánchez (TV3). Actriu a *Molts records per a Ivànov* i *Somnis de Somnis*, dir. Pep Tosar; *El casament d'en Terregada*, dir. Joan Castells (TNC); *Teoria de catàstrofes*, dir. Moisès Maicas; *Electra*, dir. Adrià Aubert, i en diversos espectacles d'Els Comediants, destacant com a cantant solista a *La flauta màgica*. Actriu i fundadora d'Els Pirates Teatre, ha participat en la majoria dels seus espectacles. També ha fet tallers de l'Institut del Teatre amb Xicu Masó, Teresa Vilardell i Pep Anton Gómez, entre d'altres. Anteriorment havia estat membre del cor infantil de *Turandot* dir. Núria Espert (Liceu) i a *I pagliacci* (Liceu), i actriu i cantant a *Brundibár* (Mercat de les Flors) i a *El bosc de Farucárun*, dir. J. Fondevila (Teatre Lliure). La temporada 2012/2013 va participar en la lectura dramatitzada de *La casa cremada* de A. Strindberg, i en el muntatge d'*Els feréstecs*, tots dos dirigits per Lluís Pasqual.

Javier Beltrán

Barcelona, 1983

És llicenciat en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona. Del 2004 al 2008 es va formar a l'estudi d'actors Nancy Tuñón. Ha seguit cursos d'interpretació amb Manuel Morón (Estudio Corazza), Claudio Tolcachir, Julio Manrique i Javier Daulte, entre altres. Ha treballat en diversos projectes teatrals com *Els nois d'història*, d'Alan Benett, dir. Josep Maria Pou; *Guns Childs & Videogames* de Nao Albet i Marcel Borrás; *Dos Punkys y un vespino* de Marilia Samper, o *Paisaje sin casas* de Pablo Ley, dir. Aleix Fauró. També ha treballat en cinema formant part del repartiment de *Little Ashes*, de Paul Morrison, i d'*Animals*, de Marçal Forés. En televisió ha participat en sèries de TVC com *Zoo*, *Tornarem* o *La Riera*.

Paula Blanco

Tossa de mar, 1984

Llicenciada en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. Debuta en teatre amb *El casament dels petits burgesos*, de B. Brecht, el 2004. Des de llavors ha participat en una quinzena de muntatges, d'entre els quals destaquen *Product*, de M. Ravenhill, dir. Lucy Morrison; *La plaça del diamant*, de M. Rodoreda, dir. Toni Casares; *El rei Lear*, de W. Shakespeare, dir. Oriol Broggi; *El coronel Ocell*, de H. Boixev, dir. Rafel Duran; *El jardí dels cinc arbres*, a partir de textos de S. Espriu, dir. Joan Ollé; *Rock'n'Roll*, de T. Stoppard, dir. Àlex Rigola; *Prime time*, un text propi i de Martí Torras dirigit per ell mateix; *À la ville de... Barcelona*, de Joan Ollé, i *Toc-Toc*, de L. Baffie, dir. Esteve Ferrer. Ha fet diverses col·laboracions radiofòniques com a imitadora, i ha participat en algunes sèries televisives, com *Porca Misèria*, *Ventdelplà*, o *La Riera*, entre altres.

Pol López

Barcelona, 1984

Debuta professionalment amb l'obra *Ran del camí* d'Anton Txékhov, dir. Joan Castells (TNC, 2002). Es llicencia en Art Dramàtic en l'Especialitat de Text per l'Institut del Teatre de Barcelona el curs 2009-2010. Al 2010 interpreta el personatge de Bobby a *American Buffalo* de David Mamet, dir. Julio Manrique (Espai Lliure) que gira per Catalunya i es prorroga en temporada. Per aquest paper és nominat als Premis Butaca 2010 al Millor Actor de Repartiment. El mateix any participa en *Anita coliflor*, de Pablo Rosal (Teatre Gaudí, Círcol Maldà i breu gira per Catalunya l'any següent). Al 2011 interpreta el personatge de Billy a *L'arquitecte* de David Greig, sota la direcció de Julio Manrique (Teatre Lliure). Fa temporada amb *American Buffalo* al Teatro de La Abadía de Madrid. Interpreta el personatge de Tibald a *Julieta&Romeo* de Marc Martínez (Festival Grec, Teatro Español de Madrid).

Al 2012 la Companyia Solitària, de la qual és integrant, guanya la Beca Desperta i estrenen a la Nau Ivanow un text d'Aleix Aguilà dirigit per ell mateix. Interpreta el personatge d'Albert a *La monja enterrada en vida*, dirigida per Nao Albet i Marcel Borràs. Forma part del repartiment de *Cartes des de Tahrir*, sota la direcció de Pau Carrió (cicle Cartes Lliures, i després a La Seca). Amb Carrió

es consagra en solitari amb el monòleg *Ivan i els gossos*, de Hattie Naylor. Fa temporada amb l'espectacle *Lava*, de Studio Orka, dins del cicle El Lliure dels nens. Aquest mateix any s'estrena com a director amb l'obra *Nòmades* d'Aleix Aguilà amb Pau Viñals (Companyia Solitària) dins el festival Stripart que coordina l'Antic Teatre. L'obra fa gira per terrats de Barcelona durant l'estiu. Encara durant la temporada 2012/13, forma part del repartiment d'*Els feréstecs*, de C. Goldoni, sota la direcció de Lluís Pasqual. En el mitjà audiovisual, ha participat com a secundari a la sèrie *Kubala Moreno i Manchón* deTV3, i ha treballat en cinema per a televisió sota la direcció de Sílvia Munt en dues ocasions. També ha estat sota les ordres de Paco Mir, Fernando León de Aranoa i Mikel Gurrea. Actualment interpreta diversos personatges del programa de televisió *Polònia*, dirigit per Toni Soler (TV3).

Mima Riera

Oristà, 1986

Llicenciada en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha fet cursos d'interpretació amb John Strasberg, Clara Segura, Fernando Piernas, José Sanchis Sinisterra, Anantoli Vassiliev, Peter Clough i Christin Adaire; de dicció amb Raquel Carballo i de *clown* amb Christian Atanasiu. Debuta en escena el 2008 amb *El juego del amor y del azar*, de Marivaux, dir. Pere Planella. Ha treballat amb Llätzer García als espectacles *Esquivel! Una comedia estereofónica*, *Kafka a la ciutat de les mentides*, *La terra oblidada* i *Ens hauríem d'haver quedat a casa*. El 2012 va formar part del repartiment de *Cartes des de Tahrir*, dir. Pau Carrió, dins el cicle *Cartes Lliures* (Teatre Lliure). En cinema ha participat a *La nit que va morir l'Elvis*, d'O. Ferrer; *El árbol sin sombra*, de X. Miralles i a *Gunners in Barcelona*, de Fan Wu.

David Verdaguer

Barcelona, 1983

Actor format al Col·legi del Teatre de Barcelona. Ha participat, entre altres, als espectacles teatrals *Els bojos del bisturí* de Ray Connie, dir. Àngel Llàcer; *My Way* de Jordi Faura, dir. Abel Coll; *Hui clos*, de J. P. Sartre, dir. Raimon Molins; *La doble vida d'en John*, de Ray Connie, dir. Àngel Llàcer. Fundador de la companyia El Nacional Noensvol, va participar en els espectacles *La Silibararera* de Txema Stamford, *Sam* de Samuel

Beckett, dir. Llàtzer Garcia i Abel Coll; *Minim-mal Show* de Belbel i Gorriz; *Estercolacies I i II* de T. Stamford. Actualment forma part de la companyia La Bacanal, amb la qual presenta l'espectacle *Dos machos verdes fritos*. Ha participat a les pel·lícules: *Barcelona, ciutat neutral*, *Cuatro Estaciones* i *Tres dies amb la família*. I en televisió es va donar a conèixer amb *Alguna pregunta més?*, i ha col·laborat a les sèries *Sagrada Família*, *Pop Ràpid*, *Zoo*, *Ventdelplà*, *El cor de la ciutat*, *Plats bruts*, *Polònia...*

